

POSTANOWIENIE

Dnia 26 marca 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek

w sprawie **D. S.**,
oskarżonego o czyn z art. 299 § 1 k.k. i in.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 26 marca 2021 r.,
wniosku Sądu Okręgowego w R. z dnia 18 lutego 2021 r., sygn. akt II K (...),
o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu Sądowi równorzędnemu,
na podstawie art. 37 k.p.k.,

p o s t a n o w i ł

**uwzględnić wniosek i przekazać powyższą sprawę do
rozpoznania Sądowi Okręgowemu w W.**

UZASADNIENIE

Akt oskarżenia przeciwko D. S., któremu przedstawiono zarzut z art. 299 § 1 k.k. w zb. z art. 233 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k., wpłynął do Sądu Okręgowego w B. Postanowieniem z dnia 5 czerwca 2019 r. Sąd Okręgowy w B., na podstawie art. 36 k.p.k., zwrócił się do Sądu Apelacyjnego w (...) o rozważenie możliwości przekazania sprawy przeciwko D. S. do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w R.

Sąd Apelacyjny w (...) postanowieniem z dnia 19 czerwca 2019 r., sygn. akt II AKo (...), uwzględnił wniosek Sądu Okręgowego w B. i przekazał sprawę D. S. do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w R. Sprawa ta wpłynęła do Sądu Okręgowego w R. i została zarejestrowana pod sygn. akt II K (...).

Zarządzeniem z dnia 11 września 2019 r. wyznaczono pierwszy termin rozprawy na dzień 17 października 2019 r. W związku z prośbą obrońcy oskarżonego ww. termin rozprawy odwołano i wyznaczono kolejny na dzień 14 listopada 2019 r. Oskarżony nie stawił się na ww. terminie rozprawy z uwagi na stan zdrowia. Jego obrońca wniósł o

odroczenie rozprawy. Kolejny termin wyznaczono na 24 stycznia 2020 r. Oskarżony nie stawiał się. obrońca przedłożył zaświadczenie lekarskie wystawione przez lekarza sądowego, z którego wynikało, że niezdolność do uczestnictwa w rozprawie D.S. będzie trwała do 14 lutego 2020 r. Postanowieniem z dnia 24 stycznia 2020 r. Sąd Okręgowy w R. dopuścił dowód z opinii biegłego lekarza celem ustalenia aktualnego stanu zdrowia D. S. oraz rozstrzygnięcia, czy w aktualnym stanie zdrowia może on brać udział w rozprawie sądowej i ewentualnie określenia terminu, kiedy taka możliwość zaistnieje.

W dniu 15 czerwca 2020 r. do Sądu Okręgowego w R. wpłynęła opinia lekarska biegłego z zakresu chorób wewnętrznych. Postanowieniem z dnia 29 czerwca 2020 r. Sąd Okręgowy w R. na podstawie art. 22 § 1 i 2 k.p.k. zawiesił postępowanie w sprawie. Postanowieniem z dnia 4 listopada 2020 r. Sąd Okręgowy po raz kolejny dopuścił dowód z opinii lekarza internisty celem ustalenia, czy stan zdrowia oskarżonego uległ poprawie, a jeśli tak, to czy może on brać udział w postępowaniu. W dniu 22 grudnia 2020 r. wpłynęła kolejna opinia biegłego z zakresu chorób wewnętrznych. Postanowieniem z dnia 8 stycznia 2021 r. Sąd Okręgowy w R., na podstawie art. 22 § 1 k.p.k. *a contrario*, podjął zawieszone postępowanie.

Sąd Okręgowy w R. postanowieniem z dnia 18 lutego 2021 r., wystąpił do Sądu Najwyższego o przekazanie przedmiotowej sprawy innemu Sądowi równorzędnemu z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości. Wniosek uzasadniono stanem zdrowia oskarżonego D. S., który zgodnie z załączonymi do akt sprawy opiniami biegłego sądowego z zakresu chorób wewnętrznych, uniemożliwia odbycie podróży i udział w rozprawie przed Sądem Okręgowym w R.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek Sądu Okręgowego zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z utrwaloną linią orzecniczą Sądu Najwyższego, pod pojęciem wskazanej w art. 37 k.p.k. przesłanki „dobra wymiaru sprawiedliwości”, uzasadniającej przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu, należy rozumieć między innymi konieczność zapewnienia sprawnego i możliwie szybkiego rozpoznania każdej sprawy (zob. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 12 października 2006 r., III KO 61/06 oraz z dnia 12 marca 2008 r., II KO 5/08). Toteż w sytuacji, kiedy rozpoczęcie procesu w sądzie właściwym miejscowo nie jest możliwe z uwagi na stan zdrowia oskarżonego, który w praktyce uniemożliwia mu stawienie się w tym sądzie, ale nie wyklucza możliwości jego stawiennictwa w równorzędnym sądzie, bliżej jego miejsca zamieszkania, dobro wymiaru sprawiedliwości przemawia za tym, aby sprawę rozpoznał ten właśnie sąd (por.

postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 16 maja 2018 r., V KO 30/18; z dnia 25 lutego 2010 r., II KO 6/10, OSNwSK 2010, poz. 432; z dnia 10 lutego 2021 r., III KO 5/21).

Przytoczone przez wnioskujący Sąd Okręgowy argumenty, znajdujące potwierdzenie w zawartych w aktach sprawy opiniach biegłego z zakresu chorób wewnętrznych z dnia 5 czerwca 2020 r. i 16 grudnia 2020 r. (k. 909 – 911, k. 965 – 967), w pełni uzasadniają przekazanie sprawy do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w W. Ze sporządzonych opinii lekarskiej wynika, że oskarżony cierpi na przewlekłą krańcową niewydolność nerek – V stadium, kłębuszkowe zapalenie nerek z nefropatią IgA, wtórną nadczynność przytarczyc, niedokrwistość, przewlekłą niewydolność serca na tle niedokrwinnym i szereg innych schorzeń. Z omawianej opinii wynika również, że stan zdrowia oskarżonego jest przeciwwskazaniem do jego uczestnictwa w rozprawie przed Sąd Okręgowym w R. Możliwe jest natomiast jego uczestniczenie w rozprawie przed Sądem w W., przy czym z ograniczeniem czasu tego uczestnictwa do 1,5 godziny dziennie. Biegły zaznaczył, że przeszkoda w postaci przewlekłej ciężkiej niewydolności nerek ma charakter trwały (k. 965).

W związku z powyższym należy stwierdzić, że określona przepisem art. 37 k.p.k. przesłanka przekazania sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu została spełniona. Jak wynika z pozyskanych przez Sąd wnioskujący opinii biegłych, możliwe jest prowadzenie postępowania karnego z udziałem oskarżonego, jeżeli będzie się ono toczyło bliżej jego miejsca zamieszkania. Wobec tego uzasadnione jest odstąpienie od pierwotnie wyznaczonej właściwości sądu do rozpoznania tej sprawy i przekazanie jej do rozpoznania sądowi, przed którym oskarżony - uwzględniając jego stan zdrowia - może się stawić.

Wobec powyższego orzeczono jak na wstępie.